

Dnes již legendární Řád bílého lva byl tvořen pěticípou hvězdou, jejíž paprsky se větvaly do tří hrotů. Granátové smaltování, zlaté okraje a lipové lístky spolu se stříbrným levem a monogramem republiky na zadní straně, navíc doplněným heslem „Pravda vítězí“, se staly základními atributy nového řádu. Paprsky hvězdy na této straně nesly štíty se zemskými znaky tehdejší ČSR. Druhá, větší a osmiramenná hvězda měla ve středu opět granátové smaltování, v něm byl stříbrný lev a okolo něho nápis „Pravda vítězí“. Zpracovány byly dvě varianty řádu dle zásluh. Vojenská měla přes střed zkříženy dva meče, u zásluh občanských byly palcové ratolesti.



Foto: Michal Turek, MAFRA

vá, zkrátka na řádu, slušná část internetové Wikipedie.

Do udělování Řádu bílého lva vždy zasahoval politický vývoj a preference jednotlivých prezidentů. Životopisy řady jeho nositelů tak mohou sloužit k výuce dějepisu, buď respekt, či naopak rozpaky. Přesto je důležité si vše připomínat v širších souvislostech a v udělování pokračovat. Kromě příběhu má totiž tento řád i to, co mu na začátku chybělo, a sice prestiž a tradici, byť bouřlivou. Seznam jeho nositelů se bude každoročně rozrůstat a nezbývá než doufat, že při dalším jubileu bude možné připomenout nové výrazné osobnosti, jejichž význam spravedlivě ocení až čas.

válce budeme opravdu, nebude muset ministrně obrany najednou řešit kvalitu nudlové polévkové v jídelně ZŠ Štěpánská. ● S čím kdo zachází... ODS, KDU-ČSL a TOP 09 se v pražských volbách spojily, aby přečíslily Piráty, Prahu sobě a ANO. Ale ted se Piráti a Praha sobě spojily do Aliance pro stabilitu, aby přečíslily právě koalice SPOLU, třeba v tom, kdo urve funkci primátora. Zlaté staré časy, kdy si to u nás ve volbách na férkovku a pod svou značkou rozdávali silní hráči. A trpaslíkům nebylo nic jiného než toho, kdo je vzal k sobě do koalice, vydírat a čtyři roky mu statečně okopávat kotníky.

Diskuse

Globální změnu zkoumejme vědecky, ne ideologicky

V úterý 11. října jsme předali na Akademii věd ČR otevřený dopis paní předsedkyni, v němž upozorňujeme na nedržitelnost expertního stanoviska Ústavu výzkumu globální změny AV ČR (ÚVGZ) ke klimatickým změnám. Ve stanovisku není jediná věta o tíloze lesů v utváření klimatu a oběhu vody. Zato se tam čtenář setká s direktivním cílem: „Globální oteplování se zastaví, pokud bilance skleníkových plynů, které lidstvo přidává do ovzduší, klesne až k nule.“ To platí, pokud se tak stane do poloviny 21. století. Není to ovšem výsledek vědeckých měření ÚVGZ, nýbrž jen citát vypůjčený od vědců se shodnou ideologií. Podle ní za globální oteplování mohou jen zvyšující se atmosférické koncentrace CO₂, a to přesto, že z podrobnějších výsledků ledovcových analýz za posledních 420 tisíc let vyplňula opačná příčinná závislost (koncentrace CO₂ se zvyšovala až po zvýšení teploty).

Je třeba naplno říci, že obrácení přičiných souvislostí a označení emisí CO₂ za hlavní příčinu globálního oteplování se nezakládá na žádných vědecky naměřených datech, nýbrž je to pouhá neprokázaná hypotéza, založená na korelace mezi globální teplotou, založená na korelace mezi globální teplotou,

tou a koncentrací CO₂. Tím, že se této hypotézy chopili v Mezivládním panelu pro změnu klimatu (IPCC) a pomocí klimatických modelů, založených ovšem na nedokázaném příčinném vztahu, že růst emisí CO₂ povede k růstu oteplování, začalo období strašení lidí - a tím i získávání výzkumných prostředků na neopodstatněný výzkum.

Půda místo lesa

Koncem srpna jsme publikovali ve vědeckém časopise Ecosystem Services shrnující článek o nenahraditelné úloze přirozených lesů v regulaci klimatu. Ukazujeme v něm, že lidstvo je odpovědné za klimatické změny a za ztrátu podpůrných a regulačních ekosystémových služeb, protože dlouhodobě snižuje plochy přirozených lesů, což je dominantní příčina nárůstu oteplování a klimatických extrémů jak v ČR, tak v ostatních zemích světa. Tento příčinný vliv antropogenizace krajiny na obydlených kontinentech Země je měřitelný a nejméně stonásobně větší než vliv rostoucích koncentrací CO₂ v atmosféře, který měřit nelze.

Toto tvrzení opíráme o termodynamickou

analýzu toků na zemský povrch přicházející sluneční energie a o dlouhodobě klesající podíl latentního tepla výparu. Dále je toto tvrzení opřeno o víc než desetiletá kontinuální měření net-radiometrem, z nichž vyplývá, že obsah vodní páry a obláčnost zásadně ovlivňují jak množství přicházející sluneční energie, tak tok tepla od povrchu země do atmosféry. Člověk potom ovlivňuje množství vodní páry hospodařením v krajině, změnami živého krajinného pokryvu na neživý.

Podle údajů Organizace OSN pro výživu a zemědělství lidé na všech obydlených kontinentech Země za posledních 10 tisíc let do konce 19. století zlikvidovali cca miliardu hektarů přirozených lesů a následně jen za 20. století zlikvidovali další miliardu hektarů lesů a přeměnili je na převážně zemědělské a zastavené půdy. Došlo tím globálně k ohromnému snížení produkce životodárných podpůrných a regulačních ekosystémových služeb, zejména pak ke snížení chladicího efektu latentního tepla a schopnosti udržení vody v krajině. V měrném vyjádření na metr čtvereční, přeměnou zapojeného lesa či mokřadu na zemědělské a zastavené půdy, dochází ke ztrátám klimatizačních

ekosystémových služeb ve výši až několika stovek wattů/m² z přicházející sluneční energie. Tato lidská způsobovaná tepelná stopa přeměnou klimaticky nejúčinnějšího klimaxového lesa či mokřadu na agrární a městské ekosystémy je až o dva rády vyšší než za posledních 250 let odhadované zesílení skleníkového efektu o 1-3 W/m² z růstu emisí ne-kondenzačních skleníkových plynů (skleníkové plyny bez vodní páry), deklarováne zprávou IPCC 2007.

Investice špatným směrem

Přehřívání krajiny je provázeno nárustem gradientů, které se následně vybouří jako přívalový déšť, tornádo či hurikán. Meteorologicky měřené změny průměrné globální teploty nepostihují rozsah změn klimatu působených globálním odvodněním a odlesněním. Z měření ztrát podpůrných a regulačních ekosystémových služeb, dosud nezahrnovaných do územního rozhodování správních orgánů odborů životního prostředí, vyplývá, že zaměření unijní environmentální politiky na dekarbonizaci povede ke zcela neefektivnímu investování nesprávným smě-

rem. Zásadní environmentální investice musí jít na obnovu relativně souvislých sítí přirozené a funkční vegetace Evropy při současném udržení výživy obyvatelstva.

Naopak, nadměrné pálení biomasy vede k likvidaci vegetace, která je podmínkou oběhu vody, distribuce slunečního záření a přísnemu vlnitému vzdachu od oceánu (pohyb vzdušných mas kondenzací vodní páry). Potřeba výživy lidí a energetická krize vyžadují okamžité zrušení obchodování s emisemi CO₂, které nezdůvodněně zvyšuje ceny energií na zkolabovaném umělém unijním trhu a již v současnosti tlaci mnoho evropských domácností pod hranici chudoby a vede k nekonkurenčeschopnosti evropských výrob. Pokud nebude cena elektriny jako zboží nejčetnější každodenní spotřeby postavena na národních výrobních nákladech, půjde o unijně schválené vydírání chudých bohatými.

– Jan Pokorný, ředitel ENKI, bývalý vedoucí úseku ekologie rostlin Botanického ústavu AVČR

– Josef Seják, člen Komise pro životní prostředí AVČR, bývalý ředitel Českého ekologického ústavu